

ת"פ 47478/11/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 47478-11-17 מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ 36567-02-19 מדינת ישראל נגד פלוני

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	פלוני

גזר דין

מבוא:

1. ביום 2.5.2019 הורשע הנאשם במסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתוקן בעבירה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). סוכם בין הצדדים כי הדיון בפרשת העונש יידחה עד לאחר קבלת תסקיר מבחן, כשהמאשימה תגביל עצמה לעונש שירוצה על דרך עבודות השירות וההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.
2. עפ"י המתואר בכתב האישום, ביום 5.4.17, בשעה שאינה ידועה במדויק, נכנס הנאשם לשטח ישיבת "אשל אברהם" בביתר עילית, וגנב ממתבח הישיבה 5 סירי נירוסטה גדולים. בהמשך, עלה הנאשם לגג המבנה ולקח משם 3 מדחסים של מזגנים. הנאשם העמיס את הציוד הגנוב על רכבו ונסע מהמקום.
3. ביום 4.6.2020 צירף הנאשם תיק מספר 36567-02-19 והודה בביצוע עבירות של גניבה לפי סעיף 383(א)(1) לחוק העונשין, זיוף מסמך בכוונה לקבל דבר לפי סעיף 418 לחוק העונשין (2 עבירות), שימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 לחוק העונשין (2 עבירות), ניסיון לקבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 לחוק העונשין בצירוף 25 לחוק העונשין. הצדדים הסכימו כי ביחס לתיק זה יעתרו במשותף להטלת מאסר על תנאי וקנס.
4. על פי הנטען במועד שאינו ידוע למאשימה בחודש אוקטובר 2017, ובעת שהיה בביתו של נתן קופייקה בבאר שבע (להלן: "**המתלונן**"), נטל הנאשם ללא רשות ובכוונה לשלול שלילת קבע, שני שיקים מפנקס השיקים של המתלונן.
5. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בין חודש אוקטובר 2017 לבין יום 26.12.2017, זייף הנאשם בעצמו או באמצעות אחר, את אחד השיקים על ידי כך שרשם בו סכום של 1800 ₪ במספרים ובמילים, שם מותב, תאריך - וחתימה וזאת במטרה לקבל באמצעותו דבר.

6. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בין חודש אוקטובר 2017 לבין יום 2.2.2018, זייף הנאשם בעצמו או באמצעות אחר את השיק הנוסף על ידי כך שרשם בו סכום של 7000 במספרים ובמילים, שם מותב, תאריך וחתימה, וזאת במטרה לקבל באמצעות דבר.

תסקיר שירות המבחן

7. ביום 5.11.19 הוגש תסקיר שירות המבחן. אביא מתוכנו בתמצית.
8. בתסקיר תואר הנאשם כנשוי בשנית, בן 28, אב לתינוקת (מאז הרתה אשת הנאשם בשנית). הנאשם מסר כי הוא עובד בשיווק ופרסום עיתון מקומי באשקלון, מקום מגוריו הנוכחי.
9. בתסקיר פירוט אודות רקע משפחתי קשה ומורכב בו צמח הנאשם. עקב נסיבות חייו חווה הנאשם התבגרות נטולת תמיכה וחווה מחסור בצרכים בסיסיים. הנאשם תואר כמי שחווה חווית הישרדות בכל מהלך חייו ואף הוצא למסגרות חוץ ביתיות. הנאשם הוכר כחייל בודד ושירת בחטיבת כפיר.
10. הנאשם נישא לראשונה במהלך שירותו הצבאי, ונפרד מבת זוגו לאחר חודשיים. בעקבות הנישואין נקלע הנאשם לחובות כספיים בסך כ-100,000 ₪. מצבו הנפשי החמיר בגין משבר הגירושין, הוא הפך אלים ביותר כלפי בני משפחתו ואף הופנה לטיפול פסיכיאטרי. בשנת 2015 אובחן הנאשם כסובל מהפרעת אישיות בלתי ספציפית, אך הוא לא התמיד בטיפול הפסיכיאטרי עליו הומלץ. אצין שהתסקיר נערך לאחר שהתקבלה חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו של הנאשם מהמרכז הירושלמי לבריאות הנפש.
11. במהלך תקופה זו חווה הנאשם משבר חמור ואף לן ברכבו במשך כשנה, הוא לא מצא יציבות תעסוקתית ונדד בין מקומות מגורים שונים. בתקופה זו החל להתפרנס מאיסוף ברזל והסעת עובדים בלתי חוקיים. בגין עבודות הברזל הורשע הנאשם בעבירת ההתפרצות בה עסקין. בגין עבודת ההסעות הורשע הנאשם ב-2 עבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים במסגרת תיק מספר 8333-2-2015, בגינו נדון לצו של"צ בהיקף 200 שעות, מע"ת וצו מבחן למשך שנה.
12. בתסקיר תואר שלאחר שהוגשו נגדו כתבי האישום כמתואר לעיל החליט הנאשם לשנות מדרכו, עבר להתגורר בעיר אילת, עבד באופן אינטנסיבי ביקב והצליח להשיב את חובותיו. לפני כשנה וחצי נישא הנאשם לבת זוגו הנוכחית, הם עברו להתגורר באשקלון, רכשו דירה למגורים, ונולדה להם בת בכורה שהנאשם עושה ככל יכולתו להעניק לה חיים שונים מהמציאות בה גדל.
13. שירות המבחן ציין כי הנאשם תיאר את אירוע העבירה כחלק מעבודתו באיסוף ברזל. הוא הביע צער רב על התנהגותו וטען שחשב כי המדובר במבנה נטוש. שירות המבחן התרשם שברקע לעבירה הייתה מסכת חייו הקשה של הנאשם, ומצבו הכלכלי החמור.
14. בהערכת המסוכנות וכחלק מגורמי הסיכון תוארו נסיבות חייו של הנאשם, הרקע המשפחתי הקשה בו גדל, חוסר השייכות, המסגרות החוץ ביתיות ועוד. כל אלו הובילו להגברת אופיו האימפולסיבי של הנאשם, הלך רוחו ובחירותיו. הנאשם תואר כמי שמתקשה לווסת את רגשותיו.

מצד שני, וכחלק מגורמי הסיכוי תואר הנאשם כמי שמשתדל בכל כוחו לנהל אורח חיים נורמטיבי, מצר על העבירות אותן עבר, בעל מוטיבציה כנה לשיקום חייו ועוד. ואכן, הנאשם מגלה יציבות אישית ותעסוקתית בימים אלו.

15. בתסקיר צוין שהנאשם סירב ליטול חלק בהליך טיפול שיקומי שכן לדבריו הוא אינו זקוק לכך, והוא אינו נותן אמון בגורמי הטיפול. בשל סירובו ליטול חלק בהליך שיקומי לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו. מצד שני, בשקלול נתוניו של הנאשם ושיקומו הניכר המליץ שירות המבחן שלא להטיל על הנאשם ענישה מחמירה. בנוסף צוין שהטלת ענישה בדרך של עבודות שירות תפגע ברצף התעסוקתי של הנאשם.

16. לאור האמור המליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף של 220 שעות במסגרת בית התמחוי "מנה חמה" באשדוד. כמו כן הומלץ על הטלת מע"ת לשם יצירת הרתעה.

תמצית טיעוני הצדדים:

17. המאשימה ציינה בטיעונה כי בעת קביעת מתחם העונש יש להתחשב בכך שהנאשם פגע במעשיו בזכות הקניין, בשלטון החוק ובאינטרס הציבורי. צוין, כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות אלו הינו החל ממאסר למשך 6 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לשניים עשר חודשים. בהתייחס לתסקיר המבחן ציינה המאשימה, כי על אף שהומלץ לנאשם לקחת חלק בהליך טיפולי, הנאשם סירב לכך. עוד ציינה כי הנאשם נמצא מתאים לריצוי עבודות שירות, ובנסיבות אלו יש להטיל עליו עונש זה, בהיותו מצוי ברף הנמוך של מתחם הענישה, זאת בנוסף למאסר על תנאי ופיצוי.

18. ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם כנימוק להקלה בעונשו. על פיה חרף מסכת חייו הקשה, הנאשם התגייס לשרות צבאי משמעותי ושירת כלוחם. הוסף, כי המשברים הכלכליים והנפשיים שחוה עקב גירושיו הם שהובילו אותו לביצוע העבירות, בהיותו דר רחוב באותה תקופה. צוין, כי מאז קרות האירועים נישא הנאשם בשנית, הקים משפחה, רכש דירה והשיב את כל חובותיו. הנאשם מגלה יציבות תעסוקתית מזה כשנתיים. עוד נטען, כי בעקבות מצב החרום עקב התפרצות נגיף הקורונה, מצויה המשפחה במצב כלכלי קשה, עקב הוצאת הנאשם לחל"ת, ובנסיבות אלו, הטלת עונש מאסר שירוצה על דרך עבודות השירות יפגע בתא המשפחתי באופן קשה. עוד ציינה, כי הנאשם הביע חרטה על מעשיו והודה בהזדמנות הראשונה, שיתף פעולה עם הליכי החקירה וציין עוד בתחילה שאלמלא סבר שהמקום הינו נטוש לא היה גונב ממנו דבר. הוסף, כי אלמלא הודאתו בחקירה, לא ניתן היה להגיש את כתב האישום.

19. נוכח זאת, ביקשה ההגנה לאמץ את המלצות התסקיר ולהטיל עליו קנס סמלי, בהיותו מפרנס יחיד כאשר אשתו מצויה בעיצומו של היריון שני.

20. הנאשם ציין בסיום כי הוא זה שמסר מידע למשטרה אודות הגניבה וכן הוסיף, כי נטל חלק בטיפול נפשי פרטי משך כשנה.

ראיות המאשימה לעונש:

21. לנאשם רישום משנת 2017 בעבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי, בגינה נדון לצו של"צ בהיקף 200 שעות ומאסר על תנאי.

ראיות ההגנה לעונש:

22. מכתב המלצה ממקום עבודתו של הנאשם מיום 3.6.2020.

מתחם הענישה

23. על פי סעיף 40 ב' לחוק העונשין נקבע שהעיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

24. אין חולק שעבירת ההתפרצות שעבר הנאשם הינה חמורה. בבש"פ 45/10 **מסארה נ' מדינת ישראל** (08.01.10) ציין כב' השופט עמית שעבירות של גניבת רכב או התפרצות לדירה, גם אם אין "מתחכמות", הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה, וכן שפריצה לבית או לחצרים מערערת את הביטחון האישי של הציבור.

25. על דרך הכלל נוהגים בתי המשפט לגזור את עונשם של עוברי עבירת ההתפרצות בדרך של מאסר בפועל או מאסר שירוצה בעבודות שירות. מתחם הענישה שנקבע בדרך כלל בגין עבירה זו הינו החל ממאסר למשך מספר חודשים ועד ל-12 חודשים לצד ענישה נלווית.

(ראו: רע"פ 6263/15 **אביחי קורם נ' מדינת ישראל** (20.9.15) בו נקבע בערכאה ראשונה כי מתחם העונש ההולם בגין סיוע להתפרצות עפ"י סעיף האישום בו עסקין עומד על מאסר בפועל בין 4-10 חודשים לצד מע"ת, קנס ופיצוי. ערעור על פסה"ד נדחה בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון; עפ"ג (מחוזי חי') 44863-08-16 **מדינת ישראל נ' נידל מלאק** (15.09.16) בו נגזרו על הנאשם בנסיבות של התפרצות לבית מגורים 8 חודשי מאסר בפועל, מע"ת, צו מבחן ל-18 חודשים וקנס, זאת על אף שיקום מרשים שעבר. ערעור על פסה"ד נדחה; ת"פ (י-ם) 2211/00 **מדינת ישראל נ' דלאח** חסן (3.7.03) בו נקבע, בנסיבות דומות למקרה שלפני, שאין לאפשר צו לשל"צ בלבד בגין עבירת סיוע להתפרצות ועל כן נגזרו על הנאשם 3 חודשים מאסר שהומרו בעבודות שירות וכן מע"ת.

26. נראה אם כן כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות ועד 12 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים לנאשם:

27. בהתאם לסעיף 40ד(א) לחוק העונשין לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, במידה ומצא בית המשפט כי הנאשם השתקם, או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש שקבע ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו. אפשרות זו הוגבלה בסעיף 40ד(ב) לחוק בו נקבע כי

במקרה שבו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתרה, לא יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם, אף אם הנאשם השתקם או אם יש סיכוי של ממש שישתקם, אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה.

28. הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו. מאז אותו אירוע לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים. בנוסף, הבאתי בחשבון את העובדה שהנאשם שיתף פעולה עם הליכי החקירה, וכן את חלוף הזמן מעת האירוע.

29. הבאתי במניין שיקוליי את נסיבותיו האישיות של הנאשם- הרקע בו צמח, ונסיבות חייו הקשות כפי שפורטו בתסקיר. הנאשם כאמור גדל בתנאים קשים של עזובה ומחסור, ספג אלימות ואף הוצא למסגרת חוץ ביתית. במצב דברים זה, סיכויי הצלחתו לנהל אורח חיים נורמטיבי אינם גבוהים. ואכן, בצוק העיתים הדרדר מצבו עד כדי דיירות רחוב ועבריינות. זהו גם הרקע לביצוען של העבירות. על אף זאת, הנאשם הוכיח כי אף אם הוא אינו מעוניין בטיפול במסגרת שרות המבחן, הוא מלא מוטיבציה לקיים אורח חיים נורמטיבי ופרודוקטיבי. הנאשם התגייס לשירות משמעותי בצה"ל. בהמשך, סגר חובותיו והקים משפחה חדשה. הנאשם נטל על עצמו תשלומי משכנתה ורכש דירה בה הוא מתגורר עם משפחתו. הנאשם הינו מפרנס יחיד, ולטעמי נוכח טעמים אלו, ישנו מקום לגזור עליו עונש שאינו סוטה ממתחם העונש ההולם, אלא כזה המצוי בתחתית מתחם הענישה ולפרק זמן קצר. ער אני להמלצת שרות המבחן ולנימוקים שהובאו בתסקיר בתמיכה לעמדתם, אלא שלנוכח חומרת העבירה, ובהיעדר הליך שיקומי ממשי כמשמעותו במסגרת תיקון 113, אין מקום לאמץ עמדה זו. נוסף לכך, הנאשם כבר ביצע במסגרת הרשעה קודמת צו של"צ בהיקף 200 שעות.

30. אשר על כן אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. אני דן את הנאשם למאסר למשך 60 יום. המאסר ירוצה על דרך עבודות השירות בהתאם לחוות דעת שהוגשה. תחילת עבודות ביום 24.1.2021. ככל והממונה יתאם לנאשם מועד חדש לתחילת עבודות השירות, ישקול בית המשפט בחיוב לאשר בקשה זו.

ב. אני דן את הנאשם למאסר למשך 5 חודשים אותם לא ירצה אלא אם יעבור במשך 3 שנים מהיום עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. אני דן את הנאשם למאסר למשך 2 חודשים וזאת לתקופה של 3 שנים שלא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון או עבירות לפי סעיפים 415, או 418, או 420 לחוק העונשין.

ד. קנס כספי בסך 1200 ₪ ב-3 תשלומים חודשים החל מיום 4.4.2021.

ה. התחייבות על סך 3000 ₪ להימנע משך שלוש שנים מביצוע העבירה שבכתב האישום המתוקן.

ו. בנסיבות העניין ונוכח מצבו הכלכלי של הנאשם אני נמנע מהטלת פיצוי.

31. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתנה היום, ט' טבת תשפ"א, 24 דצמבר 2020, בנוכחות
המאשימה הנאשם ובאת כוחו.